

Recunoștință veșnică

Alexandrina Spânu

RECUNOȘTINȚĂ VEȘNICĂ

Recunoștință veșnică,
dragului actor,
ce-a mea copilărie,
a făcut-o mai frumoasă,
ce m-a purtat în
lumea viselor,
și gândurile triste
mi s-au dus în zbor.
Și m-a făcut firește,
să ies pentru un timp,
din lumea cea ciudată;
călătorind pe aripi
de poveste.

Cu -al tău talent,
m-ai fermecat,
și inima mi-ai
bucurat.

Cu glasul tău,
melodios ca un descânt,
desigur tu, te-ai remarcat.
Te-am admirat,
de când eram copil,
căci glasul tău a fost,
ca un balsam la al meu
suflet de copil.
Mi-ai risipit tristețile
copilăriei.

Oricâte cumpene,
oi fi avut în viață,
tu nu le-ai arătat,
ai fost mereu,
dinamic, jovial, glumeț,
ai fost un mobilizator.

Nu știu, dacă mai sunt
și alții ce gândesc, la fel,
dar eu te-am admirat.
Eu sunt nostalgică,

la ce mi-a bucurat copilăria.
Ți-am fost un mare fan.

Tu nu mai ești de mult,
în lumea asta,
dar nostalgia mea
te caută ades, pe internet,
ca să te-audă și ca să te vadă,
și încă te ascult cu mare drag.

Închei semnând:
-un anonim din lume-

dedicată actorului :
-Paul Sava -
n: 22 ianuarie 1922
d: 16 octombrie 1995

Alexandrina Spânu - SPERANȚE